

Bilag 5

**En Østre Landsretskendelse vedr. frihedsberøvelse af udlændinge
(Ugeskrift for Retsvæsen 1995, s. 340)**

Ø.L.K. 23. januar 1995 i kære 16. afd. nr. B-0137-95 (Kjær, Ulla Rubinstein, C. Levy).

Forvaltningsret 296.9 – Retspleje 27.4.

Ikke grundlag for frihedsberøvelse af udlændinge med besøgsvisum med henblik på afvisning.

Udlændinge med gyldige pas og besøgsvisum henvente sig selv til politiet. De forventedes afvist efter »åbenbart grundløs« procedure. Uanset at visum var opnået under urigtige forudsætninger, var der ikke grundlag for frihedsberøvelse, jf. udlændingelovens § 36. Der var ikke anledning til at antage, at de ikke var villige til at udrejse, hvis asylansøgningen blev afslået.

I *Hillerød Kriminalrets retsbog for 13. januar 1995* anføres:

For Rigspolitichefen mødte vicekriminalkommissær Preben Ravnsbæk.

Som rumænsk tolk fungerede T.

Kl. 11.35 blev udlændingene fremstillet og oplyste at være født henholdsvis den 31. oktober 1973 og den 20. juni 1975.

Som advokat blev beskikket advokat Torben Erthøll, der var til stede.

Udlændingene og tolken forstod hinanden sprogligt.

Vicekriminalkommissæren redegjorde for sagen og oplyste, at udlændingene har været tilbageholdt af politiet siden den 11. januar 1995 kl. 14.00, samt at sagen er udtaget til »åbenbart grundløs« procedure om afvisning. Udlændingenes samtale med Dansk Flygtningehjælp påtænkes gennemført i løbet af få dage, og udlændingene kan udsendes straks, såfremt flygtningehjælpen tiltræder, at udlændingene ikke skal have adgang til at klage til Flygtningenævnet. Frihedsberøvelsen begæres herefter i medfør af udlændingelovens § 36 med henblik på at sikre muligheden for effektivering af den forventede afvisning, hvorved henvises til udlændingelovens § 30, stk. 1 og 2.

Det oplystes endvidere, at udlændingene indrejste i Danmark på besøgsvisum udstedt for 14 dage siden, idet de pågældende ville besøge en onkel bosiddende i Danmark. De rettede dog i stedet direkte henvendelse til Sandholmlejren, hvor de begge søgte asyl.

Udlændingene bekræftede oplysningen om tidspunktet for tilbageholdelsen og vedstod deres forklaring til politirapport.

Vicekriminalkommissæren påstod frihedsberøvelsen kendt lovlig og anmodede om, at frihedsberøvelsen opretholdtes indtil den 26. januar 1995.

Udlændingene fil lejlighed til at tale med deres advokat i enrum.

Den beskikkede advokat protesterede mod fortsat frihedsberøvelse, idet der henvises til, at udlændingene opholder sig lovligt i landet, da de er i besiddelse af visum.

Der afsagdes sålydende

kendelse:

Udlændingene har selv rettet henvendelse til politivagten i Sandholmlejren. Deres identitet er fastlagt, idet de begge er i besiddelse af gyldige nationalitetspas og gyldigt besøgsvisum. Det forhold, at udlændingene har søgt og fået visum under urigtige forudsætninger, og sagens øvrige konkrete omstændigheder, giver ikke tilstrækkeligt grundlag for at antage, at de i udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for afvisning eller for udvisning som omhandlet i § 36. Som følge af det anførte

bestemmes:

Rigspolitichefens frihedsberøvelse af udlændingene A og B ophæves.

Østre Landsrets kendelse.

Rigspolitichefen, Afd. E, har påkæret kendelse afsagt den 13. januar 1995 af Hillerød Kriminalret ---, hvorved det er bestemt, at frihedsberøvelsen for A og B ophæves.